

Wandelen door Nederland, op zoek naar de Ministers van de Toekomst

We liepen op de eerste dag van Arnhem naar Ede en spraken ongeveer 20 mensen. Een paar dingen vielen, in het algemeen op:

We kwamen weinig mensen die nare ervaringen hadden. Over algemeen genieten mensen van de rust en afwezigheid van jachterheid. Een aantal dingen kunnen niet maar daar had men wel vrede mee. Men ervoer meer "hechtheid, verbondenheid en creativiteit". Er werd veel gesproken over het reizen, dat zouden we minder moeten doen, minder vliegen en meer thuiswerken. Men is bang dat, onder "groepsdruk" alles weer snel naar het oude gaat. Over de maatregelen van de overheid is men redelijk positief behalve dat veel mensen vinden dat we het zelf wel kunnen regelen, onderling, dat er meer ruimte en vertrouwen zou kunnen zijn.

Arnhem 18 mei

Joris, vader met tweeling, Minister van meer bij zijn kinderen zijn: Geniet erg van de rust en gelegenheid om meer zijn kinderen te zijn. Werkt in Amsterdam en zou best meer thuis willen werken maar denkt dat groepsdruk van collega's dat moeilijk gaat maken.

Laurens, Minister van minder depressies: heeft eigen bedrijf dat mensen met Autisme coacht, studeert psychologie. Houdt zich niet aan de regels, vindt dat hij dat zelf kan bepalen in overleg met anderen. Was is erg aan het genieten omdat hij meer contact had met zijn vrienden en gaat minder vaak met vakantie maar langer, na de crisis. Wil zich inzetten om mensen van depressies af te helpen en denkt dat de hectiek van het leven voor de crisis daar een rol in speelde.

Jeff, Amerikaanse Expat, MvdT van coöperatie: was bezig met groot project om mensen samen te brengen rond Tai Chi en dat klapte hard in elkaar. Nu ziet hij kansen om het meer "sustainable" te maken en is daar blij mee. "We kunnen niet duurzamer, niet socialer etc" zeiden we. De Natuur zei, hier heb je een virus, kun je een beetje oefenen". Hij gelooft dat samenwerking, coöperatie het sleutelwoord is voor de periode na de crisis.

Grootmoeder Nicky, dochter Dorien en kleinzoon Alexander:
Minister van minder autorijden: is helemaal gestopt met autorijden, je kunt zelf het voorbeeld geven. Er moet een belasting op kerosine komen en subsidie naar OV.

Dorien, zwanger, Minister van minder vliegen: is helemaal gestopt met vliegen gaat ze ook niet meer doen. "Je hoort nu niemand zeggen dat ze het niet erg vinden om niet naar Thailand te kunnen". "Soms stappen vriendinnen voor 1 afspraak in het vliegtuig omdat werkgevers zeggen dat dat goed is. Nu kunnen we zeggen dat we het per Zoom doen en dat is een onderscheidend signaal, ik doe liever zaken met mensen die niet zomaar vliegen".

Zoon Alexander (4), Minister van zwerfafval opruimen: "we zijn veel meer gaan wandelen en toen zag ik overal vuil liggen. Dat raap ik nu elke dag op en gooi het in de prullenbak"

Martijn, Spoorwepolitie, Minister van verbroedering: "mensen houden veel meer rekening met elkaar, er is veel meer rust, minder haast". Is met zijn zoontje weer gaan vliegeren en spelletjes doen, dan heb je veel meer contact en verbinding. Hij gaat veel meer luisteren, ook naar mensen die hij een boete moet geven en daar broederlijker mee omgaan.

Oosterbeek 18 mei

Dennis en Daniel, Ministers van we kunnen het zelf, horecaondernemers: de horeca gaat heel snel failliet, het gaat hem 5 jaar kosten om te herstellen. Na 20 gezonde jaren gaan ze nu bijna over de kop. Alle regels die nu bedacht worden zijn heel onduidelijk waardoor het een puinhoop is. "Waarom regelen we het niet zelf, we zijn geen kinderen, we kunnen het echt zelf oplossen."

Arjen, basisschoolmedewerker, Minister van Ouders weer in de school: Arjen verloor zijn vader aan Corona, een paar weken geleden. Hij is in Oosterbeek om zijn moeder bij te staan. Hij werkt als intern begeleider op een basisschool in Almere, al 20 jaar. Hij is geroerd over de steun, de buurt had een erehaag gevormd toen ze zijn vader uit het huis droegen en namen afscheid, zorgden voor zijn moeder die wel 150 kaartjes had ontvangen. Mensen zijn liever. Op school was het moeilijk geweest, kinderen waren "kwijtgeraakt", met name omdat ouders de taal niet spreken en niet goed begrijpen wat er aan de hand is. Hij ziet dat ouders veel betrokkener zijn geraakt bij

het onderwijs van hun kinderen en hoopt dat dat zo blijft. Vroeger bezocht hij kinderen thuis en kon daar veel zien. Hij wil de ouders graag weer in de school, het samen doen.

Frans, Minister van Optimisme: had alles meegemaakt, kanker en andere aandoeningen. Hij vindt dat iedereen te moeilijk doet. Zijn vrouw is overal bang voor, hij niet. Hij gaat helemaal niks anders doen, gewoon 5 klontjes suiker in de thee maar wel Cola Zero, "het gaat er om dat je heel veel lol hebt, als het gebeurt dan gebeurt het"

Max, 12 ongeveer, Minister van dat alles weer hetzelfde wordt: was alleen in het skateboardpark. Zijn ouders hebben een bedrijf dat eten verzorgt voor ouderen dus hij mag zijn vrienden niet zien en zijn ouders zijn heel erg druk. Hij wil graag weer naar school maar twee dagen is wel fijn. Hij wil heel graag weer met zijn vrienden spelen en begreep dat hij iets heel groots meemaakte.

Margaret, Minister van geduld: een Poolse vrouw op een bankje, werkte als schoonmaakster maar dat was opgehouden en nu werkt ze voor een bedrijf dat kleding verwerkt. Woont met 11 anderen in een appartement, in wisseldiensten. Ze wacht tot het weer goed komt en gaat niet terug naar Polen omdat Nederlanders heel erg fijn zijn. "Je kunt zijn wie je wil zijn, Nederlanders zijn zo tolerant en dat voelt vrij, het is een heel fijn land om te zijn."

Hans en Marion, gepensioneerd, minister van zorg voor ouderen (Hans) en Minister van Verbinding: Ze hebben niet veel last gehad van de crisis. Ze reizen en golfen veel maar nu even niet en dat is okay. De rust is heel erg fijn in deze tijd, zonder het jakkeren en alle burnouts van jonge mensen. Marion voelt veel meer verbondenheid en dat zou moeten blijven. De overheid zou met een visie moeten komen over hoe verder na de crisis, een vergezicht en regels voor bedrijven. Maar dat kunnen we ook zelf. Haar dichter werkt bij een overheidsorganisatie en wilde meer thuiswerken maar dat mocht niet. Nu zou de overheid het voorbeeld kunnen geven.

Broers Roberto en Alberto, MvdT van genieten van de kleine dingen/Minister van eerst voor jezelf zorgen zodat je voor anderen kan zorgen: Alberto was werkeloos geworden, Roberto zet zich in voor WemoveEurope, een netwerk voor het democratiseren van Europa.

Zusjes Charlotte en Isabelle, 12 en 16, Minister van kleinere klassen en Minister van sporten: heel fijn dat alles zo schoon wordt gemaakt en dat er kleinere klassen zijn nu ze weer naar school gaan, je kunt dan veel beter werken. De oudere zus hoopt dat mensen meer blijven sporten zoals ze nu doen.

5

jongens, Jehova Getuigen, Ministers van Gods woord prediken: ontzettend lieve puber jongens die twee keer per week naar Het Koninkrijk gaan. Zij geloven dat het Paradijs gaat komen en de Coronacrisis is onderdeel van de ineenstorting van de wereld, daarna zal het Paradijs komen, dat is het plan van God. Zij zeiden dat Stadmakers en Jehova Getuigen eigenlijk hetzelfde deden, mensen helpen. Ze stelden vast, naar aanleiding van het gesprek dat zij misschien meer naar mensen moeten luisteren in plaats van dingen zeggen, dat deuren dan misschien minder vaak zouden worden dichtgegooid.